

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721205303
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6721205303.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu a členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému L. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. Q. XXXX/X, XXX XX Z., zast. JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen o zaplatenie 695,45 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8Csp/77/2021-114 zo dňa 16. augusta 2022 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8Csp/77/2021-114 zo dňa 16. augusta 2022 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 695,45 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 28.05.2019 do zaplatenia. V druhej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť VÚB banka, a. s. (ďalej aj „pôvodný žalobca“), sa od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 695,45 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že VÚB banka a.s. má aktívnu legitímáciu z titulu zlúčenia so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktorej je právnym nástupcom. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. uzavrela so žalovaným dňa 18.09.2016 zmluvu o pôžičke č. 6240720/7590502289, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 1.400,- Eur, ktorú sa zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach po 41,33 Eur, spolu v celkovej výške 1.983,84 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil sumu 1.209,58 Eur. Z dôvodu riadneho neuhrádzania splátok zo strany žalovaného pôvodný žalobca listom zo dňa 28.03.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s upozornením, že v prípade ich neuhradenia v určenej lehote dôjde k zosplatneniu úveru. Pretože žalovaný riadne dlžné splátky neuhradil, pôvodný žalobca dňa 19.05.2019 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 22.05.2019. Celkový dlh predstavuje sumu 695,45 Eur, pričom žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu 82,62 Eur a náklady vo výške 14,58 Eur.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu namietal, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože podľa § 9 ods. 2 písm. g) (podľa okresného súdu sa malo jednať o správne označenie § 9 ods. 2 písm. i) platného v čase uzavretia zmluvy) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSU“) nedošlo k naplneniu tohto paragrafu, ktorý uvádza, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru ak by sa mala meniť, by v tomto

prípade mali byť jasné podmienky a spôsob vykonania takejto zmeny. Žalovaný v odpore ďalej uvádzal, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSU ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, potom je uvedený úver bezodplatný a bezúročný. Žalovaný ďalej v odpore z opatrnosti namietal aj premlčanie a v neskôr podanom vyjadrení tvrdil, že zaplatil sumu vyššiu ako bola poskytnutá suma vo výške 1.400,- Eur. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd uznesením č.k. 8Csp/77/2021-85 zo dňa 06.07.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.07.2022, pripustil zmenu na strane pôvodného žalobcu tak, že z konania vystupuje VÚB a.s. a na jeho miesto vstupuje nový žalobca Intrum Slovakia s. r. o. (ďalej „žalobca“).

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po vykonanom dokazovaní považoval okresný súd nárok žalobcu za dôvodný v celom rozsahu a žalobe vyhovel.

6. Okresný súd mal v konaní mal preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu, na základe ktorej bola žalobcovi (správne malo byť uvedené „žalovanému“) poskytnutá celková suma 1.400,- Eur. Suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť za poskytnutie úveru bola spolu vo výške 1.983,84 Eur. Okresný súd mal preukázané, že žalovaný uhradil sumu 1.209,58 Eur. Na otázku súdu na pojednávaní dňa 16.08.2022 právny zástupca žalovaného, napriek jeho písomnému vyjadreniu v ktorom tvrdil, že žalovaný uhradil viac ako sumu istiny úveru 1.400,- Eur, nevedel toto tvrdenie žiadnym spôsobom preukázať a nežiadal vykonať žiadne dokazovanie. Okresný súd mal preto preukázané, že celková dlžná suma, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť je rozdiel medzi sumou, ktorú mal žalovaný zaplatiť za poskytnutie úveru vo výške 1.983,84 Eur a žalovaným uhradenou sumou 1.209,58 Eur, čo predstavuje 774,26 Eur, avšak žalobca si neuplatňoval zmluvnú pokutu 82,62 Eur a náklady 14,58 Eur. Vo vzťahu k námietkam a tvrdeniam žalovaného, ktorý poukazoval na ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSU (správne malo byť 9 ods. 2 písm. i)), podľa ktorého je potrebné stanoviť podmienky v prípade, ak dôjde k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, okresný súd poukázal na skutočnosť, že v zmysle čl. V. predmetnej zmluvy účastníci si dohodli fixnú úrokovú sadzbu a keďže nemali dohodnutú úrokovú sadzbu, ktorá by sa počas úverového vzťahu v prípade riadneho splácania, t.j. po dobu 48 mesiacov mala meniť, skutočnosť uvádzaná žalovaným v odpore je právne bezvýznamná. Okresný súd posúdil predmetný úverový vzťah a nezistil žiadne skutočnosti z ktorých by mohol dôvodiť, že predmetný úver je potrebné považovať podľa § 9 ods. 2 ZoSU za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalovaný v odpore z opatrnosti namietal premlčanie nároku, okresný súd poukázal na ust. § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), podľa ktorého je premlčacia doba tri roky. Keďže k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 19.05.2019 a žaloba bola podaná na súd dňa 28.12.2021, nárok žalobcu premlčaný nie je, keďže k jeho premlčaniu by došlo len vtedy, ak by žalobca podal žalobu po dátume 19.05.2022, t. j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby od vyhlásenia okamžitej splatnosti predmetného úveru. Na základe uvedeného okresný súd zaviazal žalovaného na zaplatenie požadovanej istiny.

7. S odkazom na § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. priznal okresný súd žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe 5% ročne z priznanej sumy od žalobcom požadovaného dátumu 28.05.2019, hoci žalovaný už bol listom zo dňa 22.05.2019 oboznámený o okamžitej splatnosti a preto si mohol odo dňa nasledujúceho po tomto dátume uplatniť úroky z omeškania. Podľa zásady úspechu priznal žalobcovi ako strane úspešnej v zmysle § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v celom rozsahu.

8. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP. V ňom uviedol, že okresný súd bez ďalšieho prevzal argumenty žalobcu a nevenoval sa skutkovým a právnym tvrdeniam žalovaného, nevysporiadal sa s pre vec podstatnými skutočnosťami, resp. ich úplne opomenul a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

9. Poukázal na to, že procesná obrana žalovaného týkajúca sa nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu zostáva zachovaná aj v obsahu odvolania, keď žalovaný nesúhlasí s tým, ako túto otázku okresný súd právne posúdil tvrdiac, že okresný súd zachoval aplikáciu príslušných noriem výsostne v prospech žalobcu a nedostatočne sa venoval skúmaniu procesu postúpenia pohľadávky z prvotného veriteľa na žalobcu.

10. Podľa žalovaného okresný súd opomenul jeho postavenie spotrebiteľa požívajúceho zvýšenú úroveň súdnej ochrany. Z argumentácie žalovaného prezentovanej počas prvostupňového konania vyplýva, že v prípade spotrebiteľských zmlúv medzi bankou a spotrebiteľom platí záver, že banka v postavení dodávateľa sa nemôže odchyliť od ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa, čím by takýmto odklonom došlo k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa. Takýto úkon by bol v rozpore so zákonom podľa § 39 OZ a jednalo by sa o absolútne neplatný právny úkon a absolútne neplatné by bolo aj postúpenie pohľadávky na základe takéhoto dojednaní. Postúpenie pohľadávky z bankového subjektu na nebankový nie je možné v situáciách, kedy by došlo k zmene obsahu samotného právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom ako spotrebiteľom. Poukázal na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré okrem iného predpokladá pri postúpení pohľadávky zo strany banky povinnosť odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka a postupník sa tak môže oboznamovať aj s informáciami o príjme spotrebiteľa, o výsledku nahliadnutia do záznamov Sociálnej poisťovne a rôznych registrov, do ktorých nahliada pri posudzovaní žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru. Podľa žalovaného sa jedná o mimoriadne citlivé informácie s ktorými spotrebiteľ súhlasil aby sa oboznámila práve banka, ktorá má povinnosť zachovávať bankové tajomstvo a zákonodarca prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta práve pred tým, aby jeho citlivé informácie neboli postupované bez nejakých zákonných obmedzení.

11. Podľa žalovaného z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci žalobca nemôže vystupovať ako aktívne vecne legitimovaný subjekt.

12. Ďalej žalovaný v odvolaní poukázal na povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ďalej aj posúdenie „bonity“) podľa § 7 ods. 1 ZoSU. Poukázal na znenie § 11 ods. 2 ZoSU podľa ktorého, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSU, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSU sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra pre účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ako aj porušenie ust. § 7 ods. 19 až 42 ZoSU. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.12.2021 sp. zn. 16CoCsp/1/2021. Porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity podľa žalovaného znamená nemožnosť žiadať predčasné splatenie úveru a veriteľ by mal nárok len na dohodnuté splátky úveru splatné ku dňu podania žaloby a na tie splátky, ktorých splatnosť nastala do vydania súdneho rozhodnutia.

13. Žalovaný namietal, že pokiaľ okresný súd reálne neurobil žiaden skutkový a právny záver, či žalobca konal pri uzavretí zmluvy so žalovaným s odbornou starostlivosťou, potom by bolo predčasné hodnotiť skutkový záver, že zo strany veriteľa došlo k predčasnému zosplateniu úveru pre neplnenie dohodnutých zmluvných podmienok zo strany žalovaného a najmä, či má veriteľ právo na zmluvne dohodnutý úrok, poplatky alebo len na úrok z omeškania. S odkazom na uvedené podľa žalovaného preto musí nadväzovať aj jeho tvrdenie o nesprávnosti výroku konajúceho súdu vo veci samej a tým pádom je nesprávny aj výrok o trovách konania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.10.2022. V ňom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje v celom rozsahu za vecne správne, keď okresný súd sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a dospel k správnym skutkovým zisteniam.

15. Vo vzťahu k skúmaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver žalobca uviedol, že jeho právny predchodca pred uzavretím zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaný zároveň podpisom zmluvy prehlásil, že všetky ním uvádzané údaje sú pravdivé. Zmluvné podmienky boli žalovaným podpísané, pričom žalovaný preukázal aj výšku mesačného príjmu a výšku mesačných výdavkov. Žalovaný viac ako dva roky uhrádzal predpísané splátky a neinformoval predchodcu žalobcu o zmene jeho finančných pomerov, ktoré mu znemožnili

splácanie poskytnutého úveru. Poukázal na to, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím osobných údajov za účelom preverenia úverovej histórie žalovaného v Nebankovom registri klientskych informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z toho potom vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSU s následkami bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 ZoSU. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 14.11.2022. Tvrdenia žalobcu, že jeho právny predchodca riadne skúmal jeho bonitu sú podľa žalovaného nepravdivé a nepreukázané a neboli predložené súdu žiadne dôkazy. Citoval ust. § 7 ods. 1, 2, 16, 17 písm. b), 27 ZoSU a uviedol, že v zmysle tejto úpravy je veriteľ na účely overenia možnosti spotrebiteľa splácať úver povinný vykonať vlastné zisťovanie prostredníctvom dožiadania napríklad na Sociálnu poisťovňu, prípadne iný register v zmysle ZoSU a nemôže sa spoliehať len na tvrdenia spotrebiteľa. Ak si pôvodný veriteľ tieto svoje povinnosti nesplnil je možné hovoriť o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru ako sankcie za závažné porušenie povinnosti pôvodného veriteľa a dospieť k záveru, že ak zákon bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru podmieňuje závažným porušením povinností na strane veriteľa, potom v prípade existencie takéhoto porušenia vyplýva aj objektívna nemožnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Žalobca preto nie je v konaní vecne aktívne legitimovaným subjektom.

17. K tomuto vyjadreniu sa vyjadril žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.12.2022. V ňom uviedol, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a predložil žalovaným podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru, doklad preukazujúci udelenie súhlasu žalovaným podľa zákona o ochrane osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií ako aj existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

19. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 18. 09. 2016 bola uzavretá medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaným ako dlžníkom zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej „zmluva“) na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver výške 1.400,- EUR. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať 48. mesačnými splátkami po 41,33 EUR, so splatnosťou prvej splátky dňa 20. 10. 2016, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90%, s termínom konečnej splatnosti 20. 09. 2020 a priemernou sadzbou RPMN 20,01 %. Z dôvodu zlúčenia sa právnym nástupcom pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. stala spoločnosť VÚB banka a.s. (ďalej „pôvodný žalobca“).

20. VÚB banka, a.s. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28. 03. 2019, doručenou žalovanému do vlastných rúk dňa 03. 04. 2019, žalovaného upozornila, že celkový nedoplatok na splátkach je vo výške 165,32 EUR a v prípade, ak do 05. 05. 2019 nedôjde k zaplateniu predmetnej sumy, veriteľ je oprávnený úver zosplatiť. VÚB banka a. s. listom zo dňa 22.05.2019 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti“ oznámila žalovanému, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru z dôvodu, že napriek upozorneniu v predžalobnej upomienke svoj dlh riadne a včas neuhradil.

21. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný na splátkach úveru celkove zaplatil sumu 1.209,58 EUR s poslednou úhradou dňa 21.10.2019, pričom ku dňu podania žaloby predstavuje neuhradená suma 792,65 Eur. Keďže si žalobca neuplatňuje zmluvnú pokutu 82,62 Eur a náklady vo výške 14,58 Eur, dlžná suma uplatnená žalobcom po zosplatení úveru predstavuje čiastku 695,45 Eur.

22. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017 medzi VÚB banka a. s. ako postupcom a Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom, v znení jej dodatku č. 5 zo dňa 30.11.2021 a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod pohľadávok zo dňa 14.06.2022 postúpil postupca na

postupníka pohľadávku voči žalovanému identifikovanú v prílohe č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky písomným oznámením zo dňa 17.06.2022.

23. Okresný súd uznesením č. k. 8Csp/77/2021-85 zo dňa 06. 07. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17. 07. 2022, pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje VÚB a. s. a na jej miesto vstupuje nový žalobca Intrum Slovakia s. r. o.

24. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na na pojednávaní konanom dňa 16.08.2022 vyplýva, že sa žalovaný sa pridržiaval svojich písomných vyjadrení, nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Na otázku súdu uviedol, že žalovaný nevie preukázať zaplatenie sumy väčšej ako bola istina úveru vo výške 1.400,- EUR.

25. Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) v znení účinnom ku dňu 18.09.2016 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 18.09.2016 (ďalej „ZoSU“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

27. Podľa § 149 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok strany (ďalej „CSP“) prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

28. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

29. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

30. Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

31. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu voči žalovanému vo výške 695,45 Eur z dôvodu neuhradeného zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru po jeho predčasnom zosplatnení pre neuhrádzanie dohodnutých splátok zo strany žalovaného.

32. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Vzhľadom na obsah a rozsah žalovaným podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

33. Z obsahu spisu, a to písomných vyjadrení a tvrdení žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný namietal v priebehu konania tri skutočnosti, a to že zmluva o úvere uzavretá medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu neobsahovala povinné údaje podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSU (správne malo byť § 9 ods. 2 písm. i) platného v čase uzavretia úverovej zmluvy), ďalej premlčanie uplatneného nároku a v priebehu konania doplnil svoju námietku aj o tvrdenie, že uhradil vyššiu sumu ako bola istina úveru vo výške 1 400 Eur, čo však na výzvu okresného súdu preukázať nevedel. Odvolací súd konštatuje podľa obsahu spisu, že žalovaný žiadne

iné tvrdenia, výhrady a námietky až do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie voči uplatnenému nároku neuplatnil.

34. Okresný súd správne posúdil vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. OZ a uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z.z. Okresný súd správne zistil aj neplnenie zmluvných povinností žalovaným, ktorý neuhradil dohodnuté splátky úveru podľa zmluvných podmienok, na základe čoho predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy predžalobnou upomienkou zo dňa 28.03.2019. Správne konštatoval aj vznik oprávnenia predchodcu žalobcu voči žalovanému na zosplatenie úveru, ktoré predchodca žalobcu realizoval dňa 22.05.2019 a správne dospel aj k záveru o tom, že ním posudzovaná zmluva uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSU. Okresný súd posudzoval obsah zmluvy aj z dôvodu výhrad žalovaného, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ zmluva neobsahuje podmienky zmeny úrokovej sadzby a spôsob vykonania tejto zmeny. Okresný súd správne konštatoval, že v čl. V. zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dohodnutá úroková sadzba fixná, t.j. nie je dôvod na to, aby zmluva obsahovala aj úpravu podmienok zmeny úrokovej sadzby, keďže žiadna takáto dohoda o zmene úrokovej sadzby v zmluve nebola. Okresný súd preto správne posúdil, že uvedená zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSU. Na ďalšiu výhradu žalovaného správne okresný súd poukázal na to, že ani námietka premlčania uplatneného nároku nebola dôvodná, keďže k zosplateniu úveru došlo ku dňu 19.05.2019 a pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty bola žaloba doručená na súd dňa 28.12.2021. Okresný súd správne vyhodnotil zistený skutkový stav aj v tej časti výhrad žalovaného, v ktorých namietal, že uhradil sumu vyššiu ako istinu úveru 1.400,- Eur. Pretože žalovaný toto tvrdenie nevedel preukázať a ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, okresný súd správne uviedol, že sa jedná o nepreukázané tvrdenie.

35. Odvolací súd zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie sa zaoberá tými výhradami a skutkovými tvrdeniami, ktoré boli žalovaným uplatnené ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie.

36. Žalovaný až v podanom odvolaní namietal nesplnenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu pri uzatváraní zmluvy, keď tvrdil, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní spôsobilosti žalovaného splácať úver a dôsledkom porušenia tejto povinnosti je nemožnosť žiadať zosplatenie úveru, resp. poukazyval na hrubé porušenie tejto povinnosti právnym predchodcom žalobcu, v dôsledku čoho treba považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový.

37. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 149 CSP prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. V danom prípade je nepochybné, že predmetom konania žalobcu voči žalovanému je nárok na zaplatenie sumy zo spotrebiteľského úveru a preto sa jedná o spor s ochranou slabšej strany podľa § 290 a nasl. CSP. Hoci sa jedná o spotrebiteľský spor s ochranou slabšej strany, aj spotrebiteľ zaťažuje povinnosť tvrdenia ako uplatnenia prostriedku procesnej obrany najneskôr ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP). V prípade spotrebiteľských sporov sa jedná o posunutie uplatnenia prostriedkov procesnej obrany za okamih vymedzenia zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 CSP, keď je umožnené spotrebiteľovi prostriedky procesnej obrany a útoku uplatniť až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, t.j. nielen do vydania uznesenia o skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie. Takéto posunutie uplatnenia prostriedkov procesnej obrany spotrebiteľa ako žalovaného má význam napríklad v prípadoch, pokiaľ by mienil súd odročiť pojednávanie, na ktorom vyhlásil uznesenie, ktorým dokazovanie končí, za účelom rozhodnutia vo veci samej. V takom prípade až do tohto okamihu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej na ďalšom pojednávaní môže spotrebiteľ uplatniť prostriedky procesnej obrany. Je však potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, potom sa ani takáto rozšírená procesná obrana žalovaného ako spotrebiteľa neuplatňuje v zmysle § 291 ods. 3 CSP.

38. Žalovaný ako spotrebiteľ zastúpený advokátom, je preto povinný v zmysle zákonnej koncentrácie podľa § 154 CSP uplatniť prostriedky procesného útoku a obrany do vyhlásenia uznesenia okresného súdu, ktorým sa dokazovanie končí.

39. Z obsahu spisu vyplýva, že do vyhlásenia uznesenia okresného súdu, ktorým sa dokazovanie končí na pojednávaní dňa 16.08.2022 žalovaný neuviedol žiadne tvrdenie o nesplnení povinnosti právneho predchodcu žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného pri uzavretí uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aplikujúc zásadu zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 CSP odvolací súd na toto nové skutkové tvrdenie ako prostriedok procesnej obrany žalovaného uplatnený až v odvolaní prihladiť nemohol. Toto skutkové tvrdenie odvolací súd zároveň nemohol považovať ani za novotu v zmysle § 366 CSP, pretože neboli splnené zákonné predpoklady na posúdenie tohto tvrdenia ako novoty, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť. Odvolací súd preto neprihliadol na skutkové tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní a v jeho odvolacej replike zo dňa 14.11.2022 o porušení povinnosti právneho predchodcu žalobcu pri skúmaní bonity žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

40. Odvolací súd musí konštatovať, že žalovaný v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu neuviedol žiadne konkrétne výhrady voči skutkovým a právnym záverom okresného súdu, ktorý posudzoval procesnú obranu žalovaného uplatnenú ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia.

41. Žalovaný vo všeobecnosti len uviedol, že okresný súd bez ďalšieho prevzal argumenty žalobcu a nevenoval sa skutkovým a právnym tvrdeniam žalovaného. Žalovaný neuviedol, ktorým skutkovým a právnym tvrdeniam žalovaného sa okresný súd nevenoval, keď okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, prečo neprihliadol na procesnú obranu žalovaného o absencii povinných náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSU, odôvodnil prečo uplatnený nárok za premlčaný nepovažoval (bod 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) a zároveň uviedol aj to, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že uhradil žalobcovi viac ako bola istina poskytnutého úveru. Z odvolania vôbec nevyplýva, ktorým tvrdeniam a procesnej obrane žalovaného sa okresný súd nevenoval, keď naopak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd reagoval na všetky žalovaným vytknuté výhrady voči uplatnenému nároku. Podľa odvolacieho súdu napadnuté rozhodnutie vzhľadom na rozsah a procesnú obranu žalovaného spĺňa zákonné požiadavky riadne odôvodneného rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ okresný súd žalobe vyhovel, vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov, neznamená to, že nekriticky prevzal právnou argumentáciu žalobcu ignorujúc tým procesnú obranu žalovaného. Naopak ako už bolo uvedené vyššie, okresný súd sa procesnou obranou žalovaného zaoberal a túto správne vyhodnotil ako nedôvodnú, resp. nepreukázanú.

42. Žalovaný v odvolaní namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Nesúhlasil ako okresný súd túto otázku posúdil v prospech žalobcu, keď sa nedostatočne venoval skúmaniu procesu postúpenia pohľadávky z prvotného veriteľa na žalobcu.

43. Z odvolania nie je zrejmé, ktoré konkrétne zákonné podmienky postúpenia pohľadávky od VÚB a.s. na žalobcu nemali byť podľa žalovaného splnené, keď žalovaný v odvolaní všeobecne konštatoval nemožnosť postúpenia pohľadávky, ak by došlo k zmene obsahu vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a poukazoval aj na potrebu zachovania bankového tajomstva odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách (ďalej aj „ZoB“). Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný namietol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu prvýkrát až v podanom odvolaní. Okresný súd sa tejto otázke preto v napadnutom rozhodnutí nemal dôvod osobitne venovať, pokiaľ z obsahu spisu neboli zjavné a zisiteľné pochybnosti o postúpení pohľadávky, keď navyše už predtým ako žalobca, tak aj právny zástupca žalovaného obdržali rozhodnutie okresného súdu, ktorým pripustil zmenu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky a žalovaný voči tomuto postupu nič nenamietal.

44. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že okresný súd pripustil túto zmenu na strane žalobcu z dôvodu uzavretej zmluvy ku dňu 14.06.2022 o postúpení pohľadávky medzi VÚB a.s. ako postupcom a pôvodným žalobcom a Intrum Slovakia s.r.o. ako žalobcom a postupníkom. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka voči žalovanému bola postúpená z banky na žalobcu ako obchodnú spoločnosť. Je nevyhnutné predpokladať, že pokiaľ okresný súd vydal toto rozhodnutie, nezistil žiadne prekážky, ktoré by mu v tomto postupe bránili. Následne pokiaľ okresný súd rozhodol vo veci samej a žalobcovi po pripustení zmeny strany sporu priznal ním uplatnený nárok, je nevyhnutné vychádzať z predpokladu, že aktívnu legitímáciu posudzoval a nezistil jej nedostatok na strane žalobcu, ktorý nedostatok žalovaný v konaní pred okresným súdom ani nenamietal.

45. Napriek tomu, že žalovaný uplatnil námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu až v odvolaní, v zmysle judikatúry ústavného súdu vyplýva povinnosť skúmať aktívnu legitímáciu v konaní ako jeho

imanentnú súčasť aj bez námietky v ktoromkoľvek štádiu konania (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 407/2016-37 zo dňa 12.12.2017, zo dňa 20.02.2020 sp. zn. II. ÚS 302/2019-44 zo dňa 20.02.2020).

46. Vzhľadom na vyššie uvedené závery Ústavného súdu a žalovaným uplatnenú námietku nedostatočného odôvodnenia aktívnej legitímácie žalobcu však odvolací súd konštatuje, že žalovaný ani v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody preukazujúce nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalovaný v odvolaní všeobecne konštatoval nemožnosť postúpenia pohľadávky, ak by došlo k zmene obsahu vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a poukazoval na ochranu bankového tajomstva odkazom na § 92 ods. 8 ZoB, ktoré v prípade postúpenia pohľadávky z banky na tretí subjekt môže byť ohrozené.

47. Odvolací súd v danom prípade konštatuje, že predpoklady postúpenia pohľadávky banky ako veriteľa upravuje ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré v prípade pohľadávky zo spotrebiteľského úveru odkazuje aj na splnenie predpokladov podľa § 17 ods. 1 a 2 ZoSU. V konaní nebola sporná a žalovaným namietaná okolnosť, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na existenciu dlhu a na možnosť zosplatnenia pohľadávky v predžalobnej výzve zo dňa 28.03.2019. V konaní nebolo sporné ani to, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver oznámením zo dňa 22.05.2019, pričom v oboch vyššie uvedených dokladoch bol žalovaný upozornený na dlh a na jeho zaplatenie.

48. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 60/2018 z ust. § 92 ods. 8 ZoB vyplývajú predpoklady platného postúpenia pohľadávky, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi, ktorý je v omeškaní a následné dlžníkovy nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Z obsahu spisu a súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania vyplýva, že tieto predpoklady splnené boli, keďže žalovaný bol upozornený bankou - veriteľom na jeho omeškanie s úhradou spotrebiteľského úveru a žalovaný bol v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní a z dôvodu omeškania s úhradou splátok došlo k zosplatneniu úveru. Podľa odvolacieho súdu preto ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu ako postupníka bola splnená zákonná podmienka upozornenia žalovaného na zaplatenie dlhu ako aj jeho omeškanie viac ako 90 dní.

49. V zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB v spojení s § 17 ods. 1 a 2 ZoSU (ako aj podľa existujúcej judikatúry, napr. rozhodnutie NS SR zverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod por.č. 4 podľa ktorého: „Ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení do 31.12.2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná.“) v spotrebiteľských úverových vzťahoch je možné postúpiť len splatnú pohľadávku, t.j. po dátume splatnosti, resp. ktorá sa stala splatnou na základe predčasného zosplatnenia. V prejednávanej veci bol splnený aj tento predpoklad postúpenia, vzhľadom na predčasné zosplatnenie realizované predchodcom žalobcu na základe jeho oznámenia zo dňa 22.05.2019.

50. Pokiaľ mienil žalovaný v odvolaní uviesť, že žalobca nie je osobou oprávnenou, na ktorú môže byť postúpená pohľadávka, keďže sa nejedná o banku, čím by mohlo dôjsť k ohrozeniu bankového tajomstva, ani s týmto tvrdením sa odvolací súd stotožniť nemohol. Z jednoznačného znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že svoju peňažnú pohľadávku môže banka postúpiť aj na osobu, ktorá bankou nie je, a to aj bez súhlasu klienta. Pri postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru sa osobitná úprava nachádza v ust. § 17 ods. 1 a 2 ZoSU, pričom žalobca, na ktorého bola zmluvou o postúpení uvedená pohľadávka postúpená, je veriteľom, ktorý v zmysle § 20 ods. 1 písm. a) ZoSU je spôsobilým nadobúdateľom pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže sa jedná o subjekt oprávnený bez obmedzenia rozsahu poskytovať spotrebiteľské úvery na základe povolenia NBS, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu. Odvolací súd z obsahu spisu a vykonaného dokazovania okresným súdom nezistil prekážku postúpenia pohľadávky od VÚB a.s. ako postupcu na žalobcu ako postupníka, a to napriek tomu, že žalovaný v priebehu konania pred okresným súdom do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia vôbec aktívnu legitímáciu nenamietal a ani v odvolaní riadne nevymedzil, ktoré konkrétne skutočnosti mali brániť tomuto postúpeniu.

51. Až v odvolacej replike zo dňa 14.11.2022 žalovaný poukazoval na to, že z dôvodu hrubého porušenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu skúmať bonitu žalovaného sa jedná o úver, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, z čoho vyplýva aj objektívna nemožnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu a preto žalobca nie je aktívne legitimovaná osobou. Ako už bolo uvedené skutková výhrada

a námietky žalovaného o nesplnení povinnosti skúmania bonity s odbornou starostlivosťou a hrubého porušenia tejto povinnosti bola žalovaným prvýkrát uplatnená ako prostriedok procesnej obrany až v podanom odvolaní, t.j. oneskorene v rozpore so zásadou zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 CSP. Na toto tvrdenie žalovaného o nesplnení povinnosti právneho predchodcu žalobcu skúmať bonitu žalovaného odvolací súd prihliadať nemohol a z takto oneskorene uplatneného dôvodu nemohol preto ani skúmať aktívnu legitimáciu žalobcu.

52. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne dôvody spôsobilé na zmenu správnych skutkových a právnych záverov okresného súdu.

53. Žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, t.j. aj proti jeho druhej výrokovej vete o náhrade trov konania. Keďže okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, rozhodol správne, keď žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% podľa zásady úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

54. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v celom rozsahu.

55. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a žalobcovi úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu voči žalovanému, ktorý úspešný v konaní nebol.

56. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).